

(המשך מעמוד 31)

רביית וברצועת יעוזה, והתפתחות זו עלולה להוביל לגירוש המוני של העם הפלסטיני משטחים אלה. סוריה מנסה להשמיר את ישות המדינה העצמאית, ארצות הברית מקדשת, למעשה, מילחמה טוטאלית על הפלסטינים, ולמרות הצהרות סרק שונות הולכת אירופה המערבית בתלם שלה. כמה מארצות ערב אוהדות את הנהגת אשף (בין השאר: סעודיה ומדינות המפרץ, מארוקו, תוניסיה, אלג'יריה), אך אף אחת מהן אינה יכולה או אינה מוכנה לעזור לה כאמת.

מבחינה פלסטינית, מחסירה ביותר דווקא עמדת הסובייטיים. בימי המצור על בירות לא נקפו הסובייטים אצבע כדי לעזור לפלסטינים, ולא קיבלו על עצמם אף את הסיוע המידי ערי ביותר למענם. עתה הם תומכים למעשה בסוריה

ושינגטון ומוסקוה

מברכות שתיהן

על השלום

ותומכות שתיהן

בניצנים בלבד

וב"מורדים" (שבראשם עומד מן שהיה ראש האגף הפרטי סובייטי באשף), הם תובעים מערפאת כניעה ללא-תנאי לסורים.

הדרמשמעיות של הסובייטים בעולם הערבי אינה חדשה. מזה עשר שנים, מאז גורשו ממצרים, הם משחקים מישחק כפול: בעוד שהם מפרסמים תוכנית-שלום מצויינת (ערובות לביטחון ישראל, הקמת מדינה פלסטינית שוחרת-שלום לצידה), הם תומכים למעשה באויבים הקיצוניים ביותר של השלום בעולם הערבי: מועמר קדאפי, חפטי אל-אסד וכעת ה"מורדים" באשף. התובעים בגלוי לזנוח כל מחשבה על פיתרון של שלום, ולהחזיר למאבק המזויין כאל הדרך היחידה. מבחינה זו יש דמיון מפתיע בין הסובייטים והאמריקאיים, המפספסים גם בליסוף על השלום, בעודם תומכים למעשה בניצנים הקיצוניים בישראל.

מול מיכבץ כזה של אויבים, יכול היה מצבם של הפלסטינים להיות מיואש. אך הוא רחוק מלהיות כך: כי עצם קיומם הלאומי, מישקלם הטגולי של ארבע וחצי מיליון פלסטינים בארץ ובפוריה, מישקל המדיני של אשף הלגיטימי, אחדות הבסיסית ודבקותם בשאיפה לזהות לאומית ולעצמאות — כל אלה מעניקים להם כוח רב. יאסר ערפאת ממלא את כל התכונות האלה, ובוה סוד כוחו.

הסורים ודומיהם יכולים לפגוע בעם הפלסטיני פה ושם, להזיק ולעצור — אך לא לאורך זמן.

העז והמתקן

תכן שמעז ייצא מתוק, אמנם, יתכן כי הדברים יתגלגלו כך שאשף ילקק במשך זמן מה את פצעיו, ואולי אף ינסה להתחרות עם ה"מורדים" בסיסמות קיצוניות. אך אין הדבר נראה כיום כך. סביר יותר להניח כי פרישתם של כל הקיצוניים, הסוכנים של סוריה ולוב ואצ'ישירוב הקנאים, תאפשר סוף-סוף לרוב הדומם באשף ובעם הפלסטיני לתת לערפאת את יפוי הכוח הדרוש כדי לנהל מדיניות-שלום

גיסתו של ראש העירייה טוענת בבית המישפט שהוא ובעלה עשו קנוניה כדי שלא לשלם לה מזונות הילדים

השעורריות הרדפות את ראש-עיריית ראשון-לציון, עורך הדין חנניה גיבשטיין, זה עתה נחלץ מפרשיה שבה נחשד בקבלת טובות הנאה שונות, ביניהן כרטיס מגוי חנינם לברכת הקאנטרי קלאב בעירו. כמסבת-עונאים שכינו גיבשטיין, הוא טען כי הכל שקר ועלילה וכי אין כל חשיבות לטובות הנאה קטנות כאלה. כאלה היועץ המיפטי לממשלה תמד בניסוחו של גיבשטיין, וקבע גם הוא כי אין מקום לאישום על קטנות כאלה, וכי קבלת כרטיס המגוי אינה פוגמת ביושרו של ראש-העירייה.

והנה התעוררה השבוע פרשיה חדשה. למרות קירבתן של הבחירות המוניציפליות, לא באה השעורריות החדשה מחוגים פוליטיים או מיפ-לגתיים, אלא דווקא מחוג מישפחתי של ראש-העירייה. גיסתו, שולמית

ראש-עירייה גיבשטיין בסיוור במיפעל לאן הלך רכוש המיליונים

התיבות של בצלאל, חנניה ושלמה. לרברי האשה השתלטו או שלוש האחים על כל הרכוש ודחקו את רגלי יתר האחים והאחיות. במהלך השנים העברו תככים לחברה חדשה בשם מג"א. הנתונה גם היא לשליטתם הכלעדית של שלוש האחים הבכורים. לרברי האשה היתה העברת הרכוש מחברה לחברה בעיקר לצרכי התחמקות ממס.

לדיברי שולמית, קנו כשנות השלושים קרובי מישפחה, המתגוררים בארצות-הברית, רכשו רב בישראל, הם רכשו או קרקעות במקומות שונים: 500 דונם בקריית-מלאכי, 160 דונם פרדסים בראשון-לציון ושלושים דונם בתל-אביב. הקרקע בתל-אביב נמצאת ליד תחנת-רכבת צפון, והיא בעצם הירושה הקרקעית האחרונה של העיר. ערכו של הקרקעות האלה כיום מגיע לסכומים אסטרונומיים.

היו בה שיבעה ילדים. בצלאל, הבכור, נפטר לפני שנה. חנניה הוא ראש עיריית ראשון-לציון. שלמה — בעלה של מגישת התביעה, משה — מתגורר אונת שירד לפני שנים רבות לנורכגיה ונשאר שם. ברוחיה — המאושפות זה שנים כמוסד לחולי נפש. יעקב — הוא יעקב אגם, הצייר המתגורר בפאריס. ויהודית — המתגוררת בתל-אביב.

גזל מתוחכם מכוון שאחורת אחת מאושפות מזה שנים, אח אחד נמצא בנורכג' והאח יעקב הוא עשירי בזכות ציוריו.

גיבשטיין -

שעורריות חזשה

ופסליו, לא נותרו בארץ אחים חזקים ריים כדי להילחם בגחלי השלל.

כאשר מת האח בצלאל, הוא הותיר בצוואתו אל כל הקרקעות לאחיו חנניה בלבד. שולמית טוענת, כי צוואתו של בצלאל אינה אלא ררך מתחכמת כדי לגזול ממנה את חלקה ברכוש. כפי שהאחים נישלו את אחיהם, מנסה עכשיו שלמה להרעיב את האשה, לנשלה, כמקובל באגף זה של מישפחת גיבשטיין, כתבת האשה. לרעתה היתה הצוואה פיקציה, ובעצם ירשו חנניה ושלמה את הרכוש חלק בחלק, ורק היא נושלה בצורה זו מחלקה החוקי.

אם גיבשטיין רוצה לזכות בתקופת כהונה נוספת כראש עיריית ראשון לציון, ינסה בנורדאי למצוא ררך לצאת מהר גם משעורריות חדשה זו.

צייר אגם עוד את

ישראל. אך גם ברית-המועצות התנגרה לו, מפני שלא רצתה להיות נאלצת להכיר בממשלה כזאת. יש לה לכן סיבות טובות מאוד משלה: כל העמים שנכבשו על-ידי הסובייטים במילחמה האחרונה, כגון הליטאים והאסטונים, שואפים להקים ממשלות כאלה, והדוגמה הפלסטינית עלולה לחזק בליבם רעיון זה.

הדרמשמעית על ררך המשא ומתן, במסגרת הלגיטימית הבינלאומית, ולמען פיתרון של שלום. אחרת אין ברעיון זה כל הגיון.

בעבר נמנע צעד מכריע זה על-ידי המיעוט הקיצוני באשף, שראה בו — בצדק — צעד לקראת שלום עם

גיבשטיין, אשת אחיו שלמה, מאשימה כמיסמר שהוגש השבוע לכית המישפט את בעלה ואת ראש-העירייה בכך שנישלו את יתר אחיהם מרכוש עתק הנאמד במיליארדים. שולמית נמצאת זה שנים אחדות כהליכי גירושין מבעלה. היא מקבלת ממנו מזונות עבודה ועבור שני ילדיהם. הבעל פנה לאחרונה לבית-המישפט כדי להקטין את סכום המזונות לאשתו. כתב התנגרות שהגיש עבורה עורך הדין יוסי ברד, ממישרדו של אמנון ויכרני, מגלה הגישה את השעורריות ה"מישפחתיות".

סכומים אסטרונומיים

מישפחת גיבשטיין היא מישפחה ותיקה בראשון-לציון.